

هدیه های آسمان درس ۱۵

کودکان مدینه به بازی و شادی مشغول بودند.
بوی عطر پیامبر در کوچه پیچید. رسول خدا به همراه یاران خود به مسجد
می رفت.

چشم پیامبر که به کودکان افتاد، گفت: «بچه ها سلام!»
بچه ها دور پیامبر را گرفتند و یکی یکی گفتند: «سلام! سلام!»
پیامبر با مهربانی دست کودکان را می گرفت و آن ها را نوازش می کرد.
رسول خدا بچه ها را خیلی دوست داشت. او همیشه به یاران خود می گفت:
«تا زنده هستم سلام کردن به کودکان را ترک نمی کنم!»
کودکان از این که پیامبری چنین مهربان داشتند، خیلی خوش حال بودند.

بدانیم

معمولاً کوچک ترها به بزرگ ترها سلام می کنند و با این کار به آنها احترام می گذارند. اما پیامبر مهربان ما همیشه زودتر به دیگران سلام می کرد؛ حتی به کودکان!

دین اسلام به ما سفارش می کند وقتی همدیگر را می بینیم، اول سلام کنیم و بعد حرف بزنیم.

امام حسین (علیه السلام) می گوید:

«سلام کردن هفتاد پاداش دارد. شصت و نه پاداش برای کسی که سلام می کند

و یک پاداش برای کسی که جواب سلام را می دهد.»

خداوند در قرآن به پیامبر می فرماید: «وقتی مؤمنان پیش تو می آیند،

فَقُلْ سَلَامٌ عَلَيْكُمْ

بگو: سلام بر شما،

(سوره ی انعام، آیه ی ۵۴)

فکر می کنم

سلام کردن به دیگران آن قدر مهم است که **به وسیله ی آن می توانیم به هم احترام بگذاریم و از خدا پاداش بگیریم.**

دوست دارم

من هم مانند پیامبر خدا (صلی الله علیه و آله) **وقتی کسی را می بینم در سلام کردن پیش قدم می شوم و زودتر سلام می کنم.**

گفت و گو کنیم

وقتی به یکدیگر سلام می‌کنیم...

۱- با هم بیشتر دوست می‌شویم.

۲- **به یک دیگر احترام می‌گذاریم.**

۳- **از خدا پاداش می‌گیریم.**

یک کار خوب

ما مسلمانان هر روز در پایان نماز به پیامبر خدا درود می‌فرستیم و

می‌گوییم: **السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا النَّبِيُّ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ.**

سلام بر تو ای پیامبر و رحمت خدا و برکات او بر تو باد یعنی:

امین و مینا

امین: من از مینا کوچک‌تر هستم و سعی می‌کنم زودتر **به او سلام کنم** .

مینا: البته بزرگ‌ترها هم **نباید منتظر سلام کوچک‌ترها باشند** .

امین: سلام کردن نشانه‌ی **ادب و احترام به دیگران است** .

مینا: پیامبر خدا می‌گفت: تا زنده هستم **سلام کردن به کودکان را ترک نمی‌کنم** .